

foreslåede regel om kapitalisering af småbeløb i § 9 også kunne finde anvendelse i disse tilfælde.

Efter bestemmelsen i § 14a, stk. 2, skal en samle-
ver, der er berettiget til éngangsbeløb efter § 11, an-
mode om udbetaling senest 3 mdr. efter dødsfaldet.
Baggrunden er, at Arbejdsmarkedets Tillægspension
ikke har mulighed for fra Det Centrale Personregis-
ter at få oplysning om eventuelle samlevende, og i
tilfælde, hvor der samtidig er en berettiget, fraskilt
ægtefælle, må Arbejdsmarkedets Tillægspension have
mulighed for, inden for en rimelig tid, at kunne ud-
betale beløbene med frigørende virkning.

Efter § 11, stk. 3, danner medlemmets egenpen-
sion og bonuspension ved dødsfaldet grundlag for
beregning af den pensionsydelse, der skal kapitalise-
res. Egenpensionen beregnes på grundlag af de ved
dødsfaldet indbetalte bidrag. Indberetning om bi-
dragene modtages imidlertid først i Arbejdsmarke-
dets Tillægspension fra skattemyndighederne op til
1½ år efter dødsfaldet. Det er tanken at fastsætte reg-
ler om, at der for denne periode skal kunne bereg-
nes et bidrag på grundlag af den forudgående perio-
des bidrag.

Til nr. 9

Ved ATP-ordningens indførelse i 1964 blev stør-
relsen af bidragene fastsat således, at en fuldt beskæf-
tiget månedslønnet og en fuldt beskæftiget uge-
lønnet på det nærmeste betalte samme årsbidrag.
Månedsbidraget blev derfor fastsat til 4 ugebidrag.

Siden 1964 er feriens længde forøget fra 3 til 5
uger, og den ugentlige arbejdstid er i samme periode
nedsat fra 45 timer til 37 timer pr. 1. september 1990.

Ferieforlængelsen, forkortelsen af den ugentlige
arbejdstid samt andre ændringer på arbejdsmarke-
det, herunder ændringer i beskæftigelsesformer og
aflønningsperioder, har medført, at visse lønmodta-
gere i dag får indbetalt et mindre bidrag i forhold til
andre grupper, som de i øvrigt kan sammenlignes
med. Typisk er det gået ud over de ugelønnede og de
deltidsbeskæftigede.

Da det endvidere er vanskeligt for arbejdsgiverne
at placere visse af de forskellige beskæftigelsesfor-
mer og aflønningsperioder under de to nuværende
bidrag – uge- og månedsbidraget – er det ønskeligt,
at der indføres en mere fleksibel ordning. Det kan
herved sikres, at der for lønmodtagere med samme
beskæftigelsesgrad indbetales bidrag af samme stør-
relse.

Det foreslås derfor, at der i loven – både i § 15 og i
§ 4 a – indføres et årsbidrag, der ved lovens ikraft-
træden udgør 2.332,80 kr. for § 15-medlemmer og
1.166,40 kr. for § 4 a-medlemmer. De nærmere regler
for timegrænser, bidragenes størrelse for forskellige

aflønningsperioder og opgørelse af lønperiodens ti-
metal m.v. fastsættes ved bekendtgørelse efter for-
handling med finansministeren og ATP's bestyrelse.
Ændring af timegrænserne m.v. må således ske un-
der hensyn til statens og kommunernes muligheder
for at finansiere de heraf følgende merudgifter.

Det foreslås, at kompetencen til at fastsætte stør-
relsen af årsbidraget efter lovforslagets § 15, stk. 1,
henlægges til bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Til-
lægspension. Fremgangsmåden er identisk med de
regler, der gælder i dag for ændring af det ordinære
(opskrevne) ATP-bidrag.

Årsbidraget efter § 4 a udgør de ovennævnte
1.166,40 kr. og kan kun ændres ved lov.

Det er tanken, at timegrænserne, når de fastsættes
ved bekendtgørelse, vil kunne reguleres i overens-
stemmelse med den nedsættelse af den normale ar-
bejdstid, der har fundet sted siden 1964. Målet kun-
ne derfor være timegrænser for de ugelønnede på 9,
18 og 27 timer. På tilsvarende måde vil timegrænser-
ne for lønmodtagere med andre aflønningsperioder
kunne fastsættes.

Når et medlem er beskæftiget hos samme arbejds-
giver med et timetal, der mindst svarer til timegræn-
sen for fuldt bidrag, anses medlemmet for fuldtids-
beskæftiget i ATP-lovens forstand.

Det er fortsat en betingelse for bidragspligten, at
der foreligger en beskæftigelse af et vist omfang. Den
foreslåede ophævelse af lovens § 4, hvor mindsteti-
me grænserne er nævnt, er derfor ikke udtryk for nogen
realitetss ændring på dette punkt.

Det er tanken, at der ved opdelingen af årsbidra-
get på lønperioder, jf. forslaget til ny § 15, stk. 3, litra
a, skal tages hensyn til, at de to bidragstyper, uge- og
månedsbidraget, ikke længere er fyldestgørende,
idet lønmodtagergrupper fx 14-dages-lønnede og ti-
melønnede med månedsvis lønudbetaling siden
1964 har fået et ikke uvæsentligt omfang.

Herudover vil der kunne tages højde for feriefor-
længelsen fra 3 til 5 uger. Målet er, at ugebidraget
fastsættes på en sådan måde, at 45½ ugebidrag (mod
hidtil 48) kommer til at svare til et fuldt årsbidrag.

Hensigten med indførelse af et årsbidrag er at give
mulighed for, at lønmodtagere med samme beskæfti-
gelsesgrad får indbetalt bidrag af tilnærmelsesvis
samme størrelse. Dette skal gælde, uanset fx afløn-
ningsperiodens længde, om de pågældende modta-
ger feriegodtgørelse eller løn under ferie, om de på-
gældende har en svingende arbejdstid som blandt
andet holddriftsarbejdere, og uanset om de pågæl-
dende har et nedsat timetal på grund af en ubekvem
arbejdstid. Det kan derfor være nødvendigt, at der
for visse beskæftigelsesforhold fastsættes særlige